

Krisztus a mi igazságunk

Doktori vizsga a Károlyi Gáspár Református Egyetemen

Hát az év munkáját

koronázta be a Károlyi Gáspár Református Egyetem doktori tanácsa azzal, hogy 2007. november 5-én Cum Laude minősítéssel odaítélte a doktori fokozatot (PhD) Szilvási Józsefnek. Testvérünk 2000-ben kezdte a doktori programot, ami körüljárta a doktori iskola elvégzéséből, valamint az értekezés megírásából és megvédéséből. Szilvási József az iskolát 2005-ben fejezte be, dolgozatában Krisztus a mi igazságunk címmel a hit hiteltel megigazulását értekezett.

Nemcsak Szilvási József személyes sikere volt a dolgozat, hanem kivételes alkalom volt arra is, hogy a református teológia tudós szakemberei jobban megismerjék az adventista egyház teológiai tanításait. Azok, akik a dolgozatot elolvasták, az értekezést vették a vitában, nem mondhatják tehát, hogy a hetednapos adventisták a szombat megőrzésétől vagy a tiszta ételek fogyasztásától vészre vannak kitéve. Ha van olyan tantétel, mely drágább az adventista embereknek, az nem más, mint a róluk hitvallás: Krisztus a mi igazságunk. Több mint száz éve vitázzunk arról, hogy mi a hitvallás jelentése, de senki sincs kétségbeesett, aki megkérdőjelezné jelentőségét.

Szilvási József értekezésének két zenete van:

A hit hiteltel megigazulását szentírás zenetét

1888-ban az adventista világszervezet minneapolisban hármas igehirdető adta elő: Ellet J. Waggoner, Alonzo T. Jones és Ellen G. White. Az adventista kézikönyv szerinte a hármas igehirdető teológiai felfogása egységes volt. Értékelésük azonban arról győzt meg bennünket, hogy hármas, hármas kézikönyv hagyományt jelentettek meg:

1. Ellet J. Waggoner - aki szolgálatának jelentős részét Nagy-Britanniában töltötte - egyre jobban elcsúszott a megigazulását szentírás tanítás anglikán értelmzése felé, és feltehetően az oxfordi mozgalom is hatott rá.

2. Alonzo T. Jones, aki mindvégig

Amerikában tevékenykedett, a metodista megszentelődési mozgalom hatására alakított, és karizmatikus attitűdéről tett tanúbizonyságot.

3. Ellen G. White viszont, aki a sorsdöntő

minneapolis konferencia előtt Európában, majd azt követően

Ausztráliában élt, az előbbi két igehirdetőnél foghatóbb volt a reformáció

fő Áramlatainak eszmái iránt, egy sokkal kiegyensúlyozottabb és szisztematikusabb szemléletet káprvetett a megigazulásról szőlő tan-társ Ártelmezésben.

Waggoner és Jones teológiai rrtáneti Árdemei megördőjelezhetetlenek, tan-társ tekintélyt azonban kárdéssé teszik azok a tvedések, melyek káprvetkezten mindketten elsodrtdtak az adventistáktól. Ellen G. White teológiai rrtáneti szerepén tól, Á-ráisaival - melyek nem helyettesítik, de elősegítik a hit általi megigazulásról szőlő Ázenet Áragondolását - ma is hasznos Átmutatásokat adhat az adventisták számára e kárdésben.

A dolgozat második eredménye az ÁdvÁsság elnyerésének Ártjáról (Ádvrend) szőlő tan-társ. A hetednapi adventisták - a metodisták hatására, valamint Pál egyik kijelentésének angol fordítását félreértve - sokáig azt vallották, hogy a megigazulás csupán a múlt bűneinek bocsánatát jelenti. Az ÁdvÁsság elnyerésének lépcsőfokait egyenes vonalon Ábrázolták valahogy Ágy: bűnbánat, megtérés, Ájjászólás, megigazulás, mint a múltban elkáprvetett bűnök bocsánata, megszentelődés, tÁkÁletesség, megdicsőülés és vÁgÁl ÁdvÁsság.

E szemlélet káprvetkezten háttérbe szorult az a gondolat, hogy a kereszteny nemcsak a múltban, hanem a jelenben, sőt az eljövendő Átletben is azt a ruhát viseli, amit Krisztustól kapott, tehát a megigazulás egész ÁletÁnkét Átfogja. Ha Ártani ÁbrÁjn szeretnÁnk kifejezni ezt a bibliai igazságot, akkor nem elég egyetlen egyenes vonalon, hanem kÁt pÁrhuzamos egyenesen kell azt elhelyeznÁnk:

A bűnös hit általi káprzÁssÁgbe kerÁl Krisztussal. Ezt az igazságot Pál apostol a "Krisztusban", illetve a "Krisztus bennem" és a "Krisztussal egyÁtt" kifejezésekkel Árta le: "az ő munkája az, hogy ti a Krisztus Jézusban vagytok. Ő tette nekÁnk Isten bÁlcsessÁggÁ, igazsÁggÁ, megszentelődésÁ és megvÁltsÁ" (1Kor 1:30). "Krisztussal egyÁtt keresztre vagyok feszÁtve: tÁbbÁt tehát nem Án Álek, hanem Krisztus Ál bennem; azt az Áletet pedig, amit most testben Álek, az Isten FiÁjban valÁ hitben Álem, aki szeretett engem, és Ánmagát adta Ártém" (Gal 2:20).

A Krisztussal valÁ káprzÁssÁgnek kÁt kÁprzetlen ÁldÁsa van: a megigazulás, melynek során Isten a hÁv embernek tulajdon-tja Krisztus igazsÁgát; illetve a megszentelődés, miÁl Isten Lelke kiÁbrÁzolja a hÁvben Krisztus kÁpmÁsát. E kÁt tapasztalat, amit a tulajdon-tt és a rÁszesÁtett igazsÁg fejez ki, organikus egysÁget alkot a hÁv ÁletÁben: elvÁlászthatatlanok egymÁstÁl.

A megigazulás és a megszentelődés, mint egymás mellett haladÁ pÁrhuzamos vonalak elvezetnek bennÁnkét a megdicsőüléshez, amikor beteljesedik bennÁnk Krisztus igazsÁga: "hÁhajtozunk magunkban, vÁrva a fiÁsÁgra, testÁnk megvÁltsÁra. Mert ÁdvÁssÁgÁnk remÁnysÁgre szőlő. Viszont az a

reményeség, amelyet már látnak, nem is reményeség; hiszen amit lát valaki, azt miért kellene remélnie? Ha pedig azt látjuk, amit nem látunk, akkor állhatatosággal várjuk" (Róm 8:23-25).

Milyen következtetéseket vonhatunk le a megigazulás és megszentelés ilyen értelmezéséből? A megigazulás és a megszentelés párhuzamos szemlélete megvív bennünket a csüggedéstől, és megerősít az ígéretekben.

Szilvási József e szavakkal fejezte be

beszédét: "Nem gondolom, hogy ez a dolgozat megoldotta volna a hit

életi megigazulás és teljes körű az adventista teológiában. Nem tettem mást,

mint elhívtam a figyelmet, hogy megláthassuk, mekkora kincs van itt, és mekkora

feladat áll előttünk, hogy a felszínre hozzuk és hasznosítsuk azt. Azért

imádkozom, hogy a Mindenható Isten keldjén több munkásokat, akik még helyre

tesznek, és még több értéket bányásznak ki ígéretekre és mások ígéreire. Eközben természetesen magam sem mondom le arról, hogy folytassam az elkezdett munkát."

Hájlát adunk az Árnak az eredményekért, és sok

áldást kívánunk Szilvási József testvérünk szolgálatára.

Á

Al